GENERALINIO ADVOKATO
MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA IŠVADA,
pateikta 2025 m. vasario 6 d.[1]

**Byla C-82/24**

**Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w m.st. Warszawie S.A.**
**prieš**
**Veolia Water Technologies sp. z o.o.,**
**Krüger A/S,**
**OTV France,**
**Haarslev Industries GmbH,**
**Warbud S.A.**

(*Sąd Okręgowy w Warszawie* (Varšuvos apygardos teismas, Lenkija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Procesas dėl prejudicinio sprendimo priėmimo – Viešieji pirkimai – Direktyva 2004/18/EB – 2 straipsnis – Vienodo požiūrio ir skaidrumo principai – Konkurso dokumentuose ar sutartyje aiškiai nenumatyta prievolė – Papildomas civilinės teisės taikymas pagal sutarties sąlygose pateiktą nuorodą – Garantijos galiojimo pratęsimas remiantis pagal analogiją taikomų teisės nuostatų aiškinimu – Deramai informuotas ir įprastai rūpestingas konkurso dalyvis“

1. Byloje, kurioje pateiktas šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą, yra ginčijamas perkančiosios organizacijos ir konkurso laimėtojo sutartas garantinis laikotarpis, nustatytas viešojo pirkimo sutartyje dėl nuotekų valymo įrenginių išplėtimo ir modernizavimo.

2. Ginčas susijęs su galimu garantinio laikotarpio pratęsimu ilgesniam terminui, nei aiškiai sutartas sutartyje. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja, ar šis pratęsimas atitinka Direktyvos 2004/18/EB[2] 2 straipsnyje įtvirtintus principus, taikomus *ratione temporis*, nes jį vienašališkai nustatė perkančioji organizacija.

[1] Originalo kalba: ispanų.

[2] 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 134, 2004, p. 114; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 132).

# I. Teisinis pagrindas

## *A. Sąjungos teisė*

### *1. Direktyva 2004/18*

3. 2 straipsnyje („Sutarčių sudarymo principai“) numatyta:

„Perkančiosios organizacijos ūkio subjektams taiko vienodas sąlygas, jų nediskriminuoja ir veikia skaidriai.“

4. 12 straipsnyje („Sutartys vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose“) nustatyta:

„Ši direktyva netaikoma tiek viešosioms [viešojo pirkimo] sutartims, patenkančioms į Direktyvos 2004/17/EB taikymo sferą, kurias sudaro perkančiosios organizacijos, veikiančios vienoje arba keliose veiklos srityse, išvardytose minėtos direktyvos 3–7 straipsniuose, ir kurios sudarytos veiklai šiose srityse vykdyti, tiek viešosioms [viešojo pirkimo] sutartims, kurios nepatenka į minėtos direktyvos taikymo sritį pagal jos 5 straipsnio 2 dalį ir 19, 26 ir 30 straipsnius.

Ši direktyva ir toliau taikoma viešosioms [viešojo pirkimo] sutartims, kurias sudaro perkančiosios organizacijos, veikiančios vienoje arba keliose veiklos srityse, išvardytose Direktyvos 2004/17/EB 6 straipsnyje, ir kurios sudarytos veiklai šiose srityse vykdyti, tiek[,] kiek susijusi valstybė narė pasinaudoja 71 straipsnio antrojoje pastraipoje nurodyta galimybe atidėti direktyvos taikymą.“

5. 26 straipsnyje („Sutarčių įvykdymo sąlygos“) nurodyta:

„Perkančiosios organizacijos gali nustatyti specialias sąlygas, susijusias su sutarties įvykdymu, jei jos atitinka Bendrijos teisę ir yra nurodytos skelbime apie pirkimą arba specifikacijose. Sutarties įvykdymo sąlygos visų pirma gali būti susijusios su socialinėmis ir aplinkos apsaugos reikmėmis.“

### *2. Direktyva 2004/17/EB*[3]

6. 4 straipsnyje („Vanduo“) nustatyta:

„1. Ši direktyva taikoma šioms veiklos rūšims:

a) fiksuotų tinklų, skirtų visuomenei teikti paslaugą, teikimui ir eksploatavimui, susijusiam su geriamojo vandens gamyba, perdavimu ar paskirstymu; arba

b) geriamojo vandens tiekimui tokiems tinklams.

[3] 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo (OL L 134, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 19).

2. Ši direktyva taip pat taikoma sutartims ar projekto konkursams, kurias sudaro arba kuriuos organizuoja subjektai, vykdantys šio straipsnio 1 dalyje minėtą veiklą[,] ir kurie:

a) yra susiję su hidraulinės inžinerijos projektais, drėkinimu arba žemės nusausinimu su sąlyga, kad vandens kiekis, skirtas geriamojo vandens tiekimui, sudaro daugiau nei 20 % viso vandens kiekio, gaunamo pagal šiuos projektus arba įrengus drėkinimo ar nusausinimo sistemas, arba

b) yra susiję su nuotekų šalinimu arba valymu.

<…>“

7. 10 straipsnyje („Sutarčių sudarymo principai“) numatyta.

„Perkantieji subjektai ūkio subjektams taiko vienodas sąlygas, jų nediskriminuoja ir veikia skaidriai.“

8. 38 straipsnyje („Sutarčių įvykdymo sąlygos“) nurodyta:

„Perkantieji subjektai gali nustatyti specialias su sutarties įvykdymu susijusias sąlygas, jei jos atitinka Bendrijos teisės aktus ir yra nurodytos kvietime dalyvauti konkurse arba specifikacijose. Sutarties įvykdymo sąlygos visų pirma gali būti susijusios su socialinėmis ir aplinkos apsaugos reikmėmis.“

## *B. Nacionalinė teisė*

### *1. 2004 m. sausio 29 d. Viešųjų pirkimų įstatymas[4] (galiojęs anksčiau)*

9. 29 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad pirkimo dokumentuose pirkimo dalykas turi būti apibūdintas vienareikšmiškai ir išsamiai, pakankamai tiksliai ir suprantamai, atsižvelgiant į visus reikalavimus ir aplinkybes, galinčias turėti įtakos rengiant pasiūlymą.

10. 36 straipsnio 1 dalies 16 punkte numatyta, kad pirkimo dokumentuose turi būti pateiktos bent: šalims svarbios nuostatos, bendrosios sutarties sąlygos arba tipinė sutartis, jei perkančioji organizacija reikalauja, kad rangovas su ja sudarytų viešojo pirkimo sutartį tokiomis sąlygomis.

### *2. Civilinis kodeksas[5]*

11. 353[1] straipsnyje nurodyta:

„Sutarties šalys gali reglamentuoti tarpusavio teisinius santykius savo nuožiūra, jeigu sutarties turinys ar tikslas neprieštarauja šių santykių esmei (pobūdžiui), teisės aktams ir visuomenės sambūvio principams.“

[4] Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień Publicznych (Dz. U., 2007 m., Nr. 223, 1655 pozicija su pakeitimais).

[5] Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U., 1964 m., Nr. 16, 93 pozicija su pakeitimais).

12. 581 straipsnio, kuris yra antraštinėje dalyje, susijusioje su pirkimo-pardavimo sutartimis, 1 dalyje nustatyta:

„Jeigu vykdydamas savo pareigas garantas garantijos gavėjui vietoje daikto su trūkumais pateikė daiktą be trūkumų arba atliko daikto, kuriam taikoma garantija, esminius remonto darbus, garantijos terminas pradedamas skaičiuoti iš naujo nuo daikto be trūkumų pristatymo arba pataisyto daikto grąžinimo dienos. Jeigu garantas pakeitė daikto dalis, ši nuostata *mutatis mutandis* taikoma pakeistoms dalims.“

## II. Faktinės aplinkybės, bylos ir prejudicinis klausimas

13. *Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w m.st. Warszawie S.A.*[6] (toliau – perkančioji organizacija) paskelbė skelbimą apie konkursą, siekdama sudaryti sutartį Nr. 8/JRP/R/2008 „*Czajka* nuotekų valymo įrenginių modernizavimas ir išplėtimas (nuotekų dumblo terminis apdorojimas)“.

14. Konkurse dalyvavo ir jį laimėjo įmonių konsorciumas, vadovaujamas *Veolia Water Technologies sp. z o.o.* (toliau – *Veolia*), kurios pagrindinė buveinė yra Varšuvoje[7].

15. 2008 m. rugpjūčio 1 d. *Veolia* ir perkančioji organizacija pasirašė sutartį.

16. Sutartyje buvo numatyta pastatyti nuotekų dumblo terminio apdorojimo stotį, kurioje turėjo būti įrengti du rekuperatoriai, kiekvienas ant atskiros atliekų deginimo linijos.

17. Be to, sutartyje buvo sąlyga („garantinis raštas“), kurioje numatytas 36 mėnesių garantinis laikotarpis, skaičiuojamas nuo galutinio darbų atlikimo akto pateikimo dienos.

18. Sutarties 6.1 punkte nurodyta, kad „šiame garantiniame rašte nereglamentuojamiems klausimams taikomos atitinkamos Lenkijos teisės, būtent Civilinio kodekso, nuostatos. <…>“

19. Sutartyje numatyti darbai turėjo būti atlikti iki 2010 m. spalio 30 d. Vis dėlto šis terminas pratęstas iki 2012 m. lapkričio 30 d. 2013 m. kovo 21 d. buvo išduotas galutinis darbų atlikimo aktas.

20. 2014 m. rugsėjo 26 d. ir 2015 m. kovo 3 d. perkančioji organizacija informavo *Veolia* apie atitinkamai antrosios ir pirmosios linijos rekuperatorių gedimą.

21. *Veolia* sugedusius rekuperatorius pakeitė pagal garantinį raštą. Nauji rekuperatoriai pradėjo veikti 2016 m. vasario 22 d. ir balandžio 28 d.

22. 2018 m. lapkričio 27 d. perkančioji organizacija pranešė *Veolia* apie dviejų pakaitinių rekuperatorių (naują) gedimą ir pareikalavo juos suremontuoti arba pakeisti pagal garantiją.

23. *Veolia* atsisakė vykdyti reikalavimą, motyvuodama tuo, kad pasibaigė garantijos galiojimo laikotarpis.

[6] Tai bendrovė, atsakinga už geriamojo vandens tiekimą ir nuotekų šalinimą Varšuvos mieste (Lenkija).

[7] Be *Veolia*, konsorciumą sudarė *Krüger A/S*, pagrindinę buveinę turinti Soborge (Danija), *OTV France* (jos pagrindinė buveinė yra Sen Morise (Prancūzija)), *Haarslev Industries GmbH* (pagrindinė buveinė – Bruchzalyje (Vokietija)) ir *Warbud S.A.* (pagrindinė buveinė – Varšuvoje). Toliau *Veolia* bus laikoma veikiančia konsorciumo vardu.

24. Dėl sutarties šalių ginčo *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Varšuvos apygardos teismas, Lenkija) buvo iškeltos dvi bylos, jas šis teismas sujungė į vieną, kad būtų nagrinėjamos kartu:

– viena vertus, perkančioji organizacija reikalauja, kad *Veolia* sumokėtų 5 661 772,39 EUR netesybų, ir pateikia papildomų reikalavimų, taip pat reikalauja 11 351 601,62 Lenkijos zlotų (PLN) arba subsidiariai 2 533 839,65 EUR kaip kompensacijos už netinkamą sutarties vykdymą,

– kita vertus, *Veolia* iš perkančiosios organizacijos reikalauja 3 766 666,36 EUR sumos, t. y. pagal suteiktas banko garantijas šiai organizacijai sumokėtų sumų.

25. Tokiomis aplinkybėmis sprendimus nagrinėjamose bylose turintis priimti teismas pateikė Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar skaidrumo, vienodo požiūrio ir sąžiningos konkurencijos principai, nurodyti [Direktyvos 2004/18/EB] 2 straipsnyje <…>, turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiamas toks nacionalinės teisės aiškinimas, pagal kurį būtų leidžiama nustatyti su įvairių Sąjungos valstybių narių subjektų konsorciumu sudarytos viešojo pirkimo sutarties turinį, įtraukiant į jį pareigą, galinčią turėti netiesioginį poveikį nustatant šio [konsorciumo] pateikto pasiūlymo kainą, kai ši pareiga nėra aiškiai numatyta sutartyje ar pirkimo dokumentuose, bet kyla iš nacionalinės teisės nuostatos, kuri taikytina šiai sutarčiai ne tiesiogiai, o pagal analogiją?“

## III. Procesas Teisingumo Teisme

26. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismas gavo 2024 m. vasario 1 d.

27. Rašytines pastabas pateikė *Veolia*, perkančioji organizacija, Lenkijos vyriausybė ir Europos Komisija.

28. Nuspręsta, kad teismo posėdžio rengti nebūtina.

## IV. Vertinimas

### *A. Pirminės pastabos*

#### *1. Taikoma direktyva*

29. Komisija visų pirma kelia klausimą, ar šioje byloje taikytina Direktyva 2004/18, ar, priešingai, Direktyva 2004/17 [8].

30. Direktyva 2004/17 taikoma būtent sutartims ar projekto konkursams, kurias sudaro arba kuriuos organizuoja subjektai, tiekiantys geriamąjį vandenį fiksuotais paskirstymo tinklais, jeigu tokios sutartys, be kita ko, susijusios su nuotekų šalinimu arba valymu (Direktyvos 2004/17 4 straipsnio 1 ir 2 dalys).

[8] Pagal Direktyvos 2004/18 12 straipsnį ši direktyva netaikoma viešojo pirkimo sutartims, patenkančioms į Direktyvos 2004/17/EB taikymo sritį.

31. Kaip nurodė Komisija[9] (su jos vertinimu sutinku), tikriausiai reikia atsižvelgti būtent į Direktyvą 2004/17, nes:

– perkančioji organizacija tiekia geriamąjį vandenį Varšuvos aglomeracijos gyventojams ir eksploatuoja fiksuotus vandentiekio ir kanalizacijos tinklus Varšuvoje,

– sutarties dalykas yra nuotekų valymo įrenginių, naudojamų nuotekoms šalinti ar valyti, t. y. veiklai, aiškiai nurodytai Direktyvos 2004/17 4 straipsnio 2 dalies b punkte, išplėtimas ir modernizavimas,.

32. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, turintis visą informaciją apie sutartį ir perkančiosios organizacijos veiklą, privalo patikrinti faktines aplinkybes, kuriomis remdamasis turės įvertinti, kuri iš tų dviejų direktyvų yra taikoma.

33. Iš tiesų šis klausimas neturi didelės praktinės reikšmės, nes viešųjų pirkimų principai Direktyvoje 2004/18 (2 straipsnis) ir Direktyvoje 2004/17 (10 straipsnis) reglamentuojami iš esmės vienodai.

34. Bet kuriuo atveju daugiausia dėmesio skirsiu tam, kaip aiškinama Direktyva 2004/18, kuri nurodyta nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą ir kuria per visą procesą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo daugiausia rėmėsi į bylą įstojusios šalys.

*2. Direktyva 2004/18 ir sutarties vykdymas*

35. Problematiškiau yra nuspręsti, ar Direktyvos 2004/18 2 straipsnis taikomas įvykiui, nutikusiam sutarties vykdymo etape praėjus keleriems metams po to, kai buvo priimtas sprendimas sudaryti sutartį ir ji buvo sudaryta.

36. Sunkumų kyla dėl to, kad Direktyvos 2004/18 tikslas buvo suderinti tam tikrų viešojo pirkimo sutarčių *sudarymo tvarką*. Konkrečiai kalbant, jos 2 straipsnyje buvo nustatyti trys principai, kuriais turi būti vadovaujamasi „sudar[ant] [sutartis]“.

37. Direktyvoje 2004/18 buvo plačiai reglamentuojamas sutarčių *sudarymas* ir pateikta pavienių nuorodų į sutarčių *vykdymą*. Priešingai, vėlesnėje Direktyvoje 2014/24/ES[10] viešojo pirkimo sutarčių *vykdymui* skirtas konkretus skyrius[11].

38. Vis dėlto šį sistemų skirtumą reikia vertinti atsižvelgiant į tam tikrą niuansą: klausimai, kurie Direktyvoje 2014/24 sujungti į sutartims vykdyti skirtą skyrių, Direktyvoje 2004/18 nagrinėjami pagal kitokią sistemą – antraštinėje dalyje, skirtoje specifikacijoms ir pirkimo dokumentams.

39. Tai matyti, pavyzdžiui, iš nuostatų dėl sutarties vykdymo sąlygų (Direktyvos 2014/24 70 straipsnis ir Direktyvos 2004/18 26 straipsnis) arba dėl subrangos (Direktyvos 2014/24 71 straipsnis ir Direktyvos 2004/18 25 straipsnis).

[9] Jos rašytinių pastabų 35 punktas, kuriame pateikta nuoroda į perkančiosios organizacijos interneto svetainę (https://www.mpwik.com.pl/view/dane-spolki).

[10] 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014, p. 65).

[11] Direktyvos 2014/24 II antraštinės dalies IV skyriaus 70–73 straipsniai.

40. Nors Direktyvoje 2004/18 nėra Direktyvos 2014/24 72 straipsniui lygiaverčio turinio nuostatos, dėl sutarčių keitimo jų galiojimo laikotarpiu pažymėtina, kad Teisingumo Teismas Direktyvos 2004/18 2 straipsnį jau buvo išaiškinęs taip, kad sudarius viešojo pirkimo sutartį negalima atlikti esminio jos pakeitimo nerengiant naujos viešojo pirkimo procedūros [12].

41. Atsižvelgiant į šį teisės aktų kontekstą, Direktyva 2004/18 nagrinėjamoje byloje galėtų būti taikoma remiantis trimis prielaidomis: a) sutarties pakeitimas faktiškai padarytas aiškinant pirkimo dokumentų sąlygos turinį ir iš šios sąlygos kildinant prievoles, kurios aiškiai nekyla iš sutartų nuostatų [13]; b) pirkimo dokumentai arba sutartys jau sutarties sudarymo etape neatitiko Direktyvos 2004/18 2 straipsnyje įtvirtintų principų, nes apėmė atitinkamai suformuluotą garantinį raštą; c) garantinis raštas pats savaime buvo sutarties vykdymo sąlyga.

42. Remdamasis šiomis trimis prielaidomis atmetu galimybę, kad buvo padarytas sutarties *pakeitimas*, ir šiuo klausimu sutinku su Lenkijos vyriausybe. Nagrinėjant argumentą dėl pakeitimo, sunkumų kyla dėl to, kad ginčijama sąlyga į sutartį buvo įtraukta nuo pat pradžių. Be to, ji buvo veiksmingai ir neginčijant taikoma, nes pirmą kartą *Veolia* sugedusius rekuperatorius pakeitė, pareikalavus tai padaryti.

43. Nors *Veolia* ir neigė, kad pagal garantiją privalo pakeisti „antruosius“ rekuperatorius, tai ji darė ne dėl to, kad buvo padarytas pakeitimas, o dėl to, kad, kaip manė, ši sutartinė prievolė išnyko pasibaigus sutartam terminui.

44. Vertindamas garantinį raštą iš *sutarties sudarymo* perspektyvos, nematau pagrindo iš esmės ginčyti jo galiojimo ir juo labiau visos sutarties galiojimo. Teisinio saugumo sumetimais ir atsižvelgiant į pačią Peržiūros direktyvos [14] sistemą negalima iš naujo pradėti diskusijų dėl to, ar priimtas ir tuo metu neužginčytas sprendimas sudaryti sutartį yra teisėtas [15].

45. Iš tiesų iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad rangovas neprašo sprendimo dėl sutarties sudarymo pripažinti negaliojančiu dėl to, kad sutartyje yra garantijos sąlyga, dėl kurios jis nebūtų pateikęs pasiūlymo (arba būtų pasiūlęs didesnę kainą), jeigu jos taikymo sritis laiko atžvilgiu būtų tokia, kokią jai dabar suteikė perkančioji organizacija. Jis tik siekia, kad ši sąlyga būtų aiškinama taip, kad pagal ją neprivaloma antrą kartą pakeisti sugedusių rekuperatorių.

46. Jeigu aiškinimas, kurį nori taikyti perkančioji organizacija ir kuris turėtų poveikį sutarties vykdymo etapui, iškreiptų nustatytas sutarties sąlygas (kaip nurodyta Teisingumo Teismo sprendime *Komisija / CAS Succhi di Frutta*) [16], ginčas netiesiogiai apimtų ir pačias sutarties sudarymo sąlygas.

[12] 2016 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Finn Frogne* (C-549/14, EU:C:2016:634) rezoliucinė dalis. Pakeitimas buvo atliktas sutarties vykdymo etape.

[13] Lenkijos vyriausybės rašytinių pastabų 29 punktas.

[14] 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/665/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo (OL L 395, 1989, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 246).

[15] Remiuosi savo 2024 m. spalio 17 d. išvada byloje *Fastned Deutschland* (C-452/23, EU:C:2024:894).

[16] 2004 m. balandžio 29 d. sprendimo (C-496/99 P, EU:C:2004:236) 120 punktas.

47. Galiausiai garantinis raštas galėtų būti suprantamas kaip su *sutarties vykdymu* susijusi speciali sąlyga, kuriai taikomas Direktyvos 2004/18 26 straipsnis. Pagal šį straipsnį perkančiosios organizacijos tokios sąlygos gali reikalauti, jeigu ji atitinka Sąjungos teisę ir yra nurodyta skelbime apie pirkimą arba pirkimo dokumentuose [17].

48. Kadangi garantinis raštas susijęs su sutartinių prievolių vykdymu sudarius sutartį, nėra jokių neįveikiamų kliūčių jį galiausiai kvalifikuoti kaip sutarties vykdymo sąlygą. Konstatavus, kad garantinis raštas buvo nurodytas skelbime apie pirkimą arba pirkimo dokumentuose [18], reikia nuspręsti, ar jis atitinka Sąjungos teisę, būtent nediskriminavimo, vienodo požiūrio ir skaidrumo principus.

49. Teisingumo Teismas leidžia viešųjų pirkimų principus susieti su sutarties vykdymo etapu [19]: „perkančiosios organizacijos *per visą procedūrą* privalo laikytis Direktyvos 2014/24 18 straipsnyje įtvirtintų viešojo pirkimo principų, tarp jų, be kita ko, vienodo požiūrio, skaidrumo ir proporcingumo principų“ [20].

50. Kadangi vienodo požiūrio, nediskriminavimo ir skaidrumo principai buvo pakartotinai nurodyti paeiliui išdėstytose Direktyvos 2014/24 konstatuojamosiose dalyse, logiška jos 18 straipsnio 1 dalį, kurioje įtvirtinti šie pagrindiniai viešųjų pirkimų principai, aiškinti taip, kad pagal ją tie principai neapsiriboja tik sutarties sudarymo etapu.

51. Tiesa, ši jurisprudencija buvo suformuota dėl 2014 m. viešųjų pirkimų direktyvų, kurios nagrinėjamu atveju netaikomos *ratione temporis*. Vis dėlto nematau neįveikiamų sunkumų atsižvelgiant į visus aspektus išplėsti jos taikymo sritį – įtraukti į ją ir sutartis, reglamentuojamas Direktyvoje 2004/18, kurioje numatytų viešųjų pirkimų principų (2 straipsnis) turi būti laikomasi visais sutarties galiojimo etapais.

52. Priešingu atveju atsirastų nepageidaujamas poveikis, kurį Teisingumo Teismas nurodė Sprendime *Komisija / CAS Succhi di Frutta*: „jeigu perkančiajai organizacijai būtų leista *sutarties vykdymo etape* savo nuožiūra keisti pačias konkurso sąlygas, atitinkamose taikomose nuostatose nesant aiškaus įgaliojimo tai daryti, būtų iškreiptos iš pradžių numatytos sutarties sudarymo sąlygos“ [21].

53. Taigi nematau kliūčių, dėl kurių Teisingumo Teismas nagrinėjamoje byloje negalėtų pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui Direktyvos 2004/18 2 straipsnio išaiškinimo.

[17] Savo 2021 m. sausio 28 d. išvados byloje *Riigi Tugiteenuste Keskus* (C-6/20, EU:C:2021:79) 79 punkte nurodžiau, kad „[j]urisprudencijoje į šias specialias sąlygas atkreiptas dėmesys tais atvejais, kai jos buvo nustatomos dėl „socialinių <…> reikmių“, taigi daugiausia dėmesio buvo skiriama tam tikroms sąlygoms, nurodytoms atvirai suformuluotame Direktyvos 2004/18 26 straipsnio paskutiniame sakinyje. Nėra jokių kliūčių, kad šios sąlygos apimtų ir kitas sritis, nes nuoroda į „socialines ir aplinkos apsaugos reikmes“ pateikta tik kaip pavyzdys („visų pirma“)“.

[18] Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą galima suprasti, kad nagrinėjama sąlyga buvo įtraukta į skelbimą apie pirkimą ir kad ginčijamas tik Civilinio kodekso 581 straipsnio 1 dalies taikymas, nes, kaip teigia *Veolia*, nei sutartyje, nei skelbime apie pirkimą „nepateik[ta] informacijos, kad ši nuostata bus taikoma rangovų suteiktai garantijai“.

[19] Tai, kad Direktyvos 2014/24 18 straipsnio 1 dalis susieta su jos 70 straipsniu, galima matyti 2021 m. liepos 8 d. Sprendimo *Sanresa* (C-295/20, EU:C:2021:556) 63 punkte ir rezoliucinės dalies 2 punkte, taip pat 2021 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras* (C-927/19, EU:C:2021:700) 90 punkte.

[20] 2019 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Vitali* (C-63/18, EU:C:2019:787) 39 punktas. Kursyvu išskirta mano. Ta byla buvo susijusi su subranga, kuriai, kaip nurodžiau, taip pat kaip ir vykdymo sąlygoms, taikomas sutarčiai vykdyti skirtas Direktyvos 2014/24 skyrius.

[21] 2004 m. balandžio 29 d. sprendimo (C-496/99 P, EU:C:2004:236) 120 punktas. Kursyvu išskirta mano.

### *B. Atsakymas į prejudicinį klausimą*

54. Manau, kad tikslinga iš pradžių aptarti šalių ginčą dėl sutartos garantijos sąlygos ir jos galiojimo trukmės nustatymo.

– Pagal sutartį buvo nustatytas garantinis laikotarpis, kuris prasidėjo galutinio darbų atlikimo akto pateikimo dieną ir baigėsi po trisdešimt šešių mėnesių (t. y. ne vėliau kaip 2015 m. balandžio 30 d.). Taigi garantija galiojo, kai perkančioji organizacija pranešė *Veolia* apie „pirmuosius gedimus“, kuriuos *Veolia* be išlygų sutiko pataisyti.

– Priešingai, kai perkančioji organizacija informavo *Veolia* apie „antruosius gedimus“ (2018 m. lapkričio 27 d.), trisdešimt šešių mėnesių terminas jau buvo pasibaigęs. Ginčijamasi dėl to, ar, nepaisant termino pasibaigimo, jis iš naujo prasidėjo nuo tada, kai *Veolia* pristatė pakaitinius rekuperatorius (atitinkamai 2016 m. vasario 22 d. – antrosios linijos rekuperatorius ir 2016 m. balandžio 28 d. – pirmosios linijos rekuperatorius), kad būtų pašalinti pirmieji gedimai.

– Perkančioji organizacija teigia, kad terminas dar 36 mėnesiams pratęstas taikant bendrąsias Lenkijos teisės normas, nurodytas garantiniame rašte. Pagal garantinio rašto 6.1 punktą šiame rašte nereglamentuojamiems klausimams taikomos atitinkamos Lenkijos teisės normos, įskaitant Civilinį kodeksą. Šio kodekso 581 straipsnio 1 dalyje, susijusioje su pirkimo-pardavimo sutartimi, numatyta, kad garantinis laikotarpis pradedamas skaičiuoti iš naujo nuo daikto be trūkumų pristatymo arba pataisyto daikto grąžinimo dienos.

– *Veolia* tvirtina priešingai, kad sutartyje reglamentuojant garantinį raštą nuostatos dėl garantijos išdėstytos išsamiai ir tiksliai. Anot jos, iš sutarties teksto matyti, kad jos šalys neketino garantijos pratęsti ilgesniam terminui, nei sutarta.

– *Veolia* pridūrė, kad Civilinio kodekso 581 straipsnio 1 dalis, t. y. su pirkimo-pardavimo sutartimi susijusi nuostata, netaikoma. Nei šalys sutartyje, nei perkančioji organizacija skelbime apie pirkimą nenurodė, kad ši nuostata taikoma ir suteiktai garantijai. Jos taikymas pagal analogiją nesuderinamas su Direktyvoje 2004/18 įtvirtintais skaidrumo, vienodo požiūrio ir sąžiningos konkurencijos principais, nes taikant tą nuostatą remiamasi sąlygomis, kurios aiškiai nenumatytos pirkimo dokumentuose ar galiojančiose nacionalinės teisės nuostatose, o tik kyla iš šių nuostatų aiškinimo.

55. Nacionalinio teismo nurodyti prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindai yra susiję su nacionaline teise (nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą 34–42 punktai) ir su Sąjungos teise (tos pačios nutarties 44–53 punktai).

56. Manau, kad toks sisteminis išdėstymas gali padėti geriau suprasti prejudicinį klausimą. Prieš pradedant nagrinėti, ar sutarties sąlyga arba jos aiškinimas atitinka Direktyvą 2004/18, reikia patikslinti, kaip ją *aiškina* prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

57. Iš esmės ne Teisingumo Teismas, o prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi aiškinti sutarčių sąlygas, dėl kurių kyla šalių nesutarimų, atsižvelgdamas į jų tekstą, sutarties šalių ketinimą ir šias sutartis reglamentuojančias nacionalinės teisės normas.

58. Remiantis šia prielaida, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui tenka pareiga nustatyti, ar, kalbant apie nacionalinę teisę: a) garantiniame rašte buvo išsamiai apibrėžtas jo galiojimo laikotarpis, t. y. 36 mėnesiai nuo darbų atlikimo akto pateikimo, ir nenumatyta jo pratęsti; arba b) pagal garantinio rašto 6.1 punktą šį laikotarpį buvo galima pratęsti taikant papildomas Lenkijos teisės normas, visų pirma Civilinio kodekso normas.

59. Jeigu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pritartų pirmajam teiginiui, ginčas būtų išspręstas ir, tikėtina, Teisingumo Teismui nereikėtų priimti prejudicinio sprendimo.

60. Vis dėlto atrodo, kad jis neatmeta galimybės nagrinėjamam ginčui taikyti Civilinio kodekso nuostatų, remiantis nuoroda į jas (t. y. pritarti antrajam iš pirma nurodytų teiginių).

61. Iš tiesų teismas nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nurodo, kad, „kiek tai nereglamentuota sutartyje, statybos darbų sutarties objektui suteiktai garantijai pagal analogiją turi būti taikomos [Civilinio kodekso] nuostatos dėl garantijos, taikomos sudarant pirkimo-pardavimo sutartį“ [22]. Jo nuomone, „pagal Lenkijos viešųjų pirkimų teisę <…> nedraudžiama pagal analogiją taikyti nacionalinės teisės nuostatų, į kurias nėra aiškios nuorodos sutarties sąlygose, pirkimo dokumentuose ir teisės normose, kuriomis reglamentuojama sutarties, dėl kurios skelbiamas konkursas, rūšis“ [23].

62. Toliau išdėstydamas argumentus kaip prielaida turiu remtis nagrinėjamos sutarties aiškinimu, kurį pateikė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Daugiausia dėmesio skirsiu skaidrumo principo, glaudžiai susijusio su vienodo požiūrio principu, taikymui.

63. Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad „pagrindinis skaidrumo principo, išplaukiančio iš lygybės principo, tikslas iš esmės yra užtikrinti, kad bet kuris suinteresuotasis subjektas, remdamasis visa reikšminga informacija, galėtų nuspręsti dalyvauti viešojo pirkimo procedūroje, taip pat tai, kad perkančioji organizacija neturėtų favoritų ir nesielgtų savavališkai“ [24].

64. Skaidrumo pareiga turi du aspektus:

– visų pirma ji „reikalauja, kad perkančioji organizacija užtikrintų pakankamą viešumo laipsnį, leidžiantį, pirma, atverti pirkimą konkurencijai ir, antra, patikrinti sutarties sudarymo procedūros nešališkumą“ [25],

– antra, ji „reiškia, kad visos sutarties sudarymo procedūros sąlygos ir taisyklės turi būti suformuluotos aiškiai, tiksliai ir nedviprasmiškai, kad leistų visiems deramai informuotiems ir [įprastai] rūpestingiems konkurso dalyviams suprasti jų tikslią reikšmę ir jas aiškinti vienodai“ [26].

65. Pastarasis požiūris yra aktualus nagrinėjamoje byloje. Kaip minėjau, ginčo esmė yra nuspręsti, ar, atsižvelgiant į sutarties tekstą, *Veolia* galėjo žinoti, kokius įsipareigojimus iš tikrųjų prisiima pasirašydama sutartį.

[22] Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą 39 punktas.

[23] Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą 41 punktas.

[24] 2017 m. birželio 22 d. Sprendimo *Unibet International* (C-49/16, EU:C:2017:491) 46 punktas.

[25] 2019 m. balandžio 4 d. Sprendimo *Allianz Vorsorgekasse* (C-699/17, EU:C:2019:290) 61 punktas.

[26] Ten pat, 62 punktas.

66. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas itin daug dėmesio skiria galimam Sprendimo *Pizzo* [27] taikymui jo nagrinėjamoje byloje, nors pripažįsta, kad ta byla buvo susijusi su konkurso dalyvio pašalinimu iš viešojo pirkimo procedūros, o ši – su įvykiu sutarties vykdymo etape.

67. Nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pakartojęs Sprendimo *Pizzo* 51 punktą [28], prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

– teigia, kad Sprendime *Pizzo* įtvirtinta jurisprudencija turi būti „taikoma plačiau“. Taigi „pareigų, kurios tiesiogiai nekyla iš privalomo nacionalinio įstatymo ir pirkimo dokumentų, negalima nustatyti remiantis vien nacionalinės teisės aiškinimu“ [29],

– abejoja, ar deramai informuoti ir rūpestingi konkurso dalyviai galėtų apskaičiuoti kainą, kurią pateikia savo pasiūlymuose, jeigu su garantija susijusi jų pareigų apimtis būtų nustatoma pagal analogiją taikant nuostatas (numatytas kitos rūšies sutartims), kurių aiškinimas kyla iš nacionalinių institucijų praktikos (beje, nevienodos) [30].

68. Byloje *Pizzo* buvo sprendžiamas klausimas dėl konkurso dalyvio pašalinimo iš konkurso dėl to, kad jis neatitiko vienos iš tinkamumo dalyvauti viešųjų pirkimų konkurse sąlygų. Pašalinimą nulėmusi sąlyga nebuvo aiškiai nurodyta nei skelbime apie pirkimą, nei pirkimo dokumentuose, tačiau ją buvo galima suprasti iš visuotinai taikomų nacionalinės teisės normų.

69. Teisingumo Teismas paneigė, kad byloje *Pizzo* buvo laikomasi vienodo požiūrio principo ir skaidrumo pareigos. Labai glaustai apibendrinant, jis manė, kad nebuvo galima pateikti tokio pirkimo dokumentų sąlygų aiškinimo, kokio pagrįstai negalėjo numatyti viešojo pirkimo procedūros dalyviai (ypač užsienio ūkio subjektai).

70. Iš tiesų Sprendime *Pizzo* vienodo požiūrio principas ir skaidrumo pareiga buvo aiškinami atsižvelgiant į tai, kad vykdyta viešojo pirkimo procedūra. Vis dėlto, jeigu būtų pripažinta (kaip siūlau [31]), kad Direktyvos 2004/18 2 straipsniu *mutatis mutandis* galima remtis ir tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė šioje byloje, nebūtų jokių kliūčių tame sprendime padarytas Teisingumo Teismo išvadas taikyti ir nagrinėjamu atveju.

71. Atsižvelgdamas į tai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi įvertinti, kokiu mastu rūpestingas ūkio subjektas galėjo (ar negalėjo) pagrįstai numatyti tokį garantinio rašto (įskaitant 6.1 punktą) aiškinimą, kuris leistų perkančiajai organizacijai reikalauti pratęsti sutartą terminą.

72. Norint tai įvertinti, galima taikyti du požiūrius: atsižvelgti tik į siaurai ir pažodžiui suprantamas garantinio rašto sąlygas, o ne į subjektyvią ūkio subjekto padėtį ir sutarties bei teisės aktų kontekstą, arba, priešingai, daugiau dėmesio skirti pastariesiems veiksniams.

[27] 2016 m. birželio 2 d. Sprendimas *Pizzo* (C-27/15, EU:C:2016:404). Toliau – Sprendimas *Pizzo*.

[28] „[V]ienodo požiūrio principas ir skaidrumo pareiga turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama pašalinti ūkio subjektą iš viešojo pirkimo procedūros dėl to, kad šis neįvykdė pareigos, kuri aiškiai nenumatyta šio pirkimo dokumentuose arba galiojančiame nacionaliniame įstatyme, tačiau kyla nacionalinėms valdžios institucijoms ar nacionaliniams administraciniams teismams aiškinant šį įstatymą ir užpildant tuose dokumentuose esančias spragas“.

[29] Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą 53 punktas.

[30] Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą 53 punkto pabaiga.

[31] Šios išvados 35–53 punktai.

73. Kad ir koks požiūris būtų taikomas, laikausi nuomonės, kad svarbiausias aspektas yra priimto sprendimo (pagrįstas) numatomumas. Numatomumas savo ruožtu susijęs su nacionalinės teisės išmanymu ir teisinio saugumo, kuris pagal nacionalinę teisę ūkio subjektams turi būti suteiktas vykdant viešuosius pirkimus, lygiu.

74. Šiuo tikslu, kaip teisingai pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, garantinio laikotarpio trukmė yra svarbus veiksnys, leidžiantis ūkio subjektams tinkamai nustatyti savo pasiūlymų kainas. Garantiniai laikotarpiai turi būti aiškiai nurodyti pirkimo ir kituose sutarties dokumentuose.

75. Be to, jeigu kitų valstybių narių ūkio subjektams, pasitikintiems garantijos sąlygos tekstu, galiausiai būtų pateiktas toks jos turinio aiškinimas, kurio jie negalėjo pagrįstai numatyti, galėtų būti iškreipta konkurencija šių subjektų nenaudai.

76. Sutarties sąlygos pačios savaime turi būti tokios, kad visi suinteresuotieji subjektai suprastų jų turinį ir taikymo sritį. Tik taip galima užtikrinti būtiną skaidrumą ir teisinį saugumą.

77. Savo išvadoje byloje *Pizzo* nurodžiau, kad „būtų nelogiška įpareigoti perkančiąsias organizacijas taip pat patikslinti bendro pobūdžio nuostatose įtvirtintas sąlygas, kurių „deramai informuoti ir įprastai rūpestingi konkurso dalyviai“ negali nežinoti“ [32].

78. Dabar šį teiginį pakartoju, tačiau iš jo negalima daryti išvados, jog sutinku su tuo, kad būtų leidžiama taikyti sutartines prievoles, kurių pagrįstai negalima numatyti skaitant pačią sutartį, net jei sutartyje nurodytos neginčijamai taikomos bendrosios teisės nuostatos.

79. Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi įvertinti, ar nagrinėjamu atveju buvo galima garantinį raštą aiškinti plačiau, nei jis suformuluotas, ir leisti papildomai taikyti Lenkijos civilinio kodekso normas dėl pirkimo-pardavimo sutartyse numatytų garantinių terminų pratęsimo.

80. Siekdamas padėti atlikti šį vertinimą Teisingumo Teismas gali pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui tokias nuorodas:

– jeigu sutarties šalys būtų aiškiai nustačiusios konkretų garantinį laikotarpį, apibrėžusios jo trukmę ir pradžios bei pabaigos datas ir nenumačiusios jo pratęsti, ši taisyklė savaime galėtų būti laikoma išsamia ir baigtine. Taigi nereikėtų remtis bendrosiomis nacionalinės teisės normomis, nes sutartinė valia, dėl kurios teisėtumo nekiltų abejonių, būtų aiškiai išreikšta,

– 6.1 punkto turinys apima tik „šiame garantiniame rašte nereglamentuojam[us] klausim[us]“. Kadangi garantinio laikotarpio *klausimas* buvo *reglamentuojamas* šiame rašte, 6.1 punkto nuostata netaikoma,

[32] 2016 m. sausio 21 d. išvados (C-27/15, EU:C:2016:48) 52 punktas. Reikia priminti, kad bylos *Pizzo* atveju kvietimo dalyvauti konkurse dokumentuose nebuvo jokios nuorodos į sąlygą, dėl kurios pašalinti konkurso dalyviai (nesumokėtas įstatyme nustatytas įnašas). Nagrinėjamu atveju *Veolia* pasirašytas garantinis raštas yra reglamentuotas sutartyje, o dėl joje nereglamentuojamų klausimų aiškiai nurodyta, kad taikomos „atitinkamos Lenkijos teisės, būtent Civilinio kodekso, nuostatos“.

– jeigu būtų pripažinta, kad Civilinio kodekso normos taikomos (veikiau papildomai, o ne pagal analogiją), Civilinio kodekso 581 straipsnio 1 dalies taisyklių aiškinimas turėtų būti toks aiškus, kad rūpestingam ir deramai informuotam ūkio subjektui nekiltų jokių abejonių [33],

– iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nematyti, kad doktrinoje būtų vienbalsiai pritariama Civilinio kodekso 581 straipsnio 1 dalies aiškinimui, pagal kurį pirkimo-pardavimo sutarties taisyklės išplečiamos taip, kad apimtų darbų atlikimo sutartis, ar kad tokiam aiškinimui pritartų dauguma nacionalinių teismų [34]. Veikiau kyla abejonių dėl tokio aiškinimo teisinio pagrįstumo,

– nesant aiškios nuorodos į pirkimo-pardavimo sutartims privalomą garantiją (paprastai grindžiamą vartotojų apsaugos tikslu), logika, būdinga pagal komercinės veiklos subjektų sudarytas statybos darbų sutartis suteikiamai garantijai, ekonominiu požiūriu yra kitokia [35],

– siekiant nustatyti, ar vis dėlto konsorciumas, kurio narė buvo *Veolia*, iš pat pradžių galėjo būti deramai susipažinęs su vėliau perkančiosios organizacijos pateiktu garantinio rašto aiškinimu, galima remtis tokiais veiksniais, kaip vadovaujančios bendrovės ir kito konsorciumo nario įsisteigimas Lenkijoje arba jų patirtis statybos darbų srityje, į kurią patenka sutarties dalykas,

– taip pat galėtų būti svarbu, jei perkančiosios organizacijos pateiktas garantinio rašto turinio aiškinimas būtų gana gerai žinomas šiame sektoriuje, todėl *Veolia* ar kiti konsorciumo nariai lengvai galėtų su juo susipažinti, prireikus iš anksto pasikonsultavę dėl ilgesnio garantijos termino nustatymo pagal Lenkijos civilinio kodekso taisykles.

81. Taigi manau, kad pagal Direktyvos 2004/18 2 straipsnyje numatytus principus paprastai nedraudžiama į viešojo darbų pirkimo sutartį įtraukti sąlygos, kurioje, siekiant nustatyti rangovo pareigos suteikti garantiją taikymo sritį laiko atžvilgiu, dėl šioje sąlygoje nereglamentuojamų klausimų daroma nuoroda į nacionalinio Civilinio kodekso normas. Vis dėlto su šiais principais nesuderinamas toks šios sąlygos aiškinimas, kurio deramai informuotas ir įprastai rūpestingas rangovas negali numatyti, nes juo garantinis laikotarpis pratęsiamas ilgesniam terminui, nei šalys susitarė; šią aplinkybę turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

## V. Išvada

82. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Varšuvos apygardos teismas, Lenkija):

2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo 2 straipsnis

[33] Lenkijos vyriausybė sutinka, kad sutarties aiškinimas, dėl kurio atsiranda sutartyje aiškiai nenumatyta, bet iš joje nurodytų nacionalinių nuostatų kylanti prievolė, įmanomas, jeigu deramai informuotas ir įprastai rūpestingas rangovas negali nežinoti šių nuostatų (rašytinių pastabų 47 punktas).

[34] Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą 39 punkte nurodyta: „Dėl garantiją reglamentuojančių taisyklių, taikomų pirkimo-pardavimo sutarčiai, taikymo statybos darbų sutarčiai pagal analogiją kyla ginčų tiek nacionalinių teismų jurisprudencijoje, tiek doktrinoje“. Tos pačios nutarties 36 punkte numatyta, kad „2014 m. gruodžio 25 d. įsigaliojo naujos redakcijos [Civilinio kodekso] 638 straipsnis, kuriuo reglamentuojama [darbų] sutartis; jis papildytas 2 dalimi, pagal kurią, jeigu pirkėjui buvo suteikta atliktų darbų garantija, *mutatis mutandis* taikomos nuostatos dėl garantijos pirkimo-pardavimo atveju, tačiau šis reglamentavimas šioje byloje nagrinėjamu atveju netaikomas“.

[35] Šį klausimą *Veolia* nurodo savo rašytinių pastabų 3 išnašoje; ji pabrėžia, kad įrenginio sudedamųjų dalių remontas ar keitimas susijęs su išlaidomis ir rizika, kurios labai skiriasi nuo išlaidų ir rizikos, būdingų vartojimo prekių pardavimui visuomenei (šių prekių gamybai būdingos minimalios ribinės sąnaudos). Taigi pagal vienas sutartis suteikiamos garantijos negalima prilyginti suteikiamai pagal kitas sutartis.

turi būti aiškinamas taip:

pagal jį nedraudžiama į viešojo darbų pirkimo sutartį įtraukti sąlygos, kurioje, siekiant nustatyti rangovo pareigos suteikti garantiją taikymo sritį laiko atžvilgiu, dėl šioje sąlygoje nereglamentuojamų klausimų daroma nuoroda į nacionalinio Civilinio kodekso normas.

Vis dėlto su Direktyvos 2004/18 2 straipsnyje nurodytais vienodo požiūrio ir skaidrumo principais yra nesuderinamas toks šios sąlygos aiškinimas, kurio deramai informuotas ir įprastai rūpestingas rangovas negali numatyti, nes juo garantinis laikotarpis pratęsiamas ilgesniam terminui, nei šalys susitarė; šią aplinkybę turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.